

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ
ΠΑΤΡΩΝ
ΤΟ

ΕΠΙ ΤΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΑΪΚΟΝ ΛΑΟΝ

• Ἡ ἀλήθεια θά μᾶς σώσῃ •

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

641
2
•
1465

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΟ

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΤΡΑΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΑΪΚΟΝ ΛΑΟΝ

·Ἡ ἀλήθεια θὰ μᾶς σώσῃ·

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἄπριλιος 1891

11.2.2041

641

5

11465

Α.

Ἡ κατάστασις μᾶς.

Μὲ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, ἀγαπητοὶ συμπολίται, μὲ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Ἀγάπης, τὸν ὁποῖον σᾶς δίδομεν μὲ τὴν καρδίαν μας, σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι μετ' ὀλίγον, — τὴν 7 Ἰουλίου — ἔχομεν τὰς δημοτικάς μας ἐκλογάς, κατὰ τὰς ὁποίας προσκαλούμεθα νὰ ἐκλέξωμεν τὸν Δήμαρχόν μας ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς διοικήσῃ, θὰ διορθώσῃ τὸν τόπον, θὰ τακτοποιήσῃ τὰ οἰκονομικά του καὶ θὰ μᾶς δώσῃ ἀσφάλειαν τιμῆς, ζωῆς καὶ περιουσίας.

Ἐὰν κάμωμεν *καλὴν χρῆσιν* τῆς ψήφου μας, συμπολίται, θὰ ἔχωμεν *καλὸν* Δήμαρχον καὶ θὰ ἀποκτήσωμεν ὅλα τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦμεν. Ἐὰν — ὁ μὴ γένοιτο — κάμωμεν *κακὴν χρῆσιν*, τότε θὰ ναυαγήσωμεν πάλιν καὶ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ὑπάρχῃ καὶ νὰ χειροτερεύῃ ἡ ἀθλιότης καὶ ἡ κακὸδιοίκησις τοῦ τόπου μας.

Ἡ ψήφος εἶναι μέγα καὶ πολύτιμον δικαίωμα τοῦ πολίτου. Μὲ αὐτὴν ὅλοι λαμβάνομεν μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου, καὶ διὰ τοῦτο ἂν ἡ διοίκησις δὲν εἶναι καλὴ πταίομεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, οἱ ὁποῖοι, ὅταν ἔρχεται ἡ ἐκλογὴ δὲν συλλογιζόμεθα ὅτι ἀπ' αὐτὴν τὴν ψήφόν μας ἐξαρτᾶται ἡ τύχη καὶ τὸ συμφέρον μας, παρὰ χαριζόμενοι εἰς τὰ πρόσωπα καὶ εἰς τὰ κόμματα ψηφίζομεν εἰς τὰ τυφλὰ χωρὶς νὰ ἐξετάζωμεν ἂν ὁ ψηφίζόμενος ἦναι κατάλληλος διὰ Δήμαρχος.

Καὶ αὐτὸ συμβαίνει δυστυχῶς πρὸ ἐξήχοντα χρόνων, καὶ διὰ τοῦτο, ἴσια, ἴσια, εὐρισκόμεθα εἰς τὴν θλιβερὰν κατάστασιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅλοι ὑποφέρομεν καὶ παραπονούμεθα καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ὅμως ἡμεῖς πταίομεν, διότι οὐδέποτε ἐκάμαμεν *καλὴν χρῆσιν* τῆς ψήφου μας.

Διὰ τοῦτο εἰς ὅλας τὰς ἕως τώρα ἐκλογάς μας, ἐρω-
τῶμεν, ποῖος ἐξελέγετο δήμαρχος;

— Πότε ὁ κομματάρχης τοῦ ἐνὸς κόμματος καὶ πότε
ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἄλλου — ἀπὸ τὴν Σκύλλαν εἰς τὴν Χάρυ-
βδιν — Δήμαρχοι δηλαδὴ, οἱ ὅποιοι, καθὸ πολιτευόμενοι,
δὲν ἠδύναντο — καὶ νὰ ἤθελον — νὰ πράξουν τὸ καλὸν
τοῦ τόπου, καὶ διὰ τοῦτο εὐρίσκεται εἰς μεγάλην ἀθλιό-
τητα καὶ παραλυσίαν ἡ δημοτικὴ μας διοίκησις.

Ἀσφάλειαν ζωῆς, τιμῆς, καὶ περιουσίας, ἀγαπητοὶ
συμπολίται, δὲν ἔχομεν, ὕδωρ καὶ φῶς ἀρκετὸν δὲν ἔχο-
μεν — ἂν καὶ ἐδαπανήσαμεν ἀρκετὰ ἑκατομμύρια δι' αὐτὰ
— δρόμους τῆς προκοπῆς οὔτε ἐντὸς οὔτε ἐκτὸς τῆς πό-
λεως ἔχομεν, καὶ ἐάν ποτε ἔγιναν μερικοὶ τοὺς ἀφήσαν
καὶ κατεστράφησαν, καθαριότητα καὶ τάξιν δὲν ἔχομεν, ἐκ
τούτου καθ' ἑκάστην τὰ νοσήματα καὶ αἱ ἐπιδημίαι κρέ-
μανται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας ὡς σπαθὶ τοῦ Δαμοκλέους,
τὰ γουρούνια βόσκουν ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ τὰ γίδια
ἐντὸς τῶν κτημάτων μας, ἀγορανομίαν καὶ ἀγροφυλακὴν
δὲν ἔχομεν, σχολεῖα ἀνθρωπινὰ διὰ τὰ παιδιὰ μας δὲν ἔχο-
μεν. Ἡ κακοήθεια, ἡ ἀκολασία καὶ ἡ διαφθορὰ ἐπλημμύ-
ρισαν τὴν πόλιν μας πρὸς καταστροφὴν τῶν παιδιῶν μας,
τῆς μόνης ἐλπίδος καὶ παρηγορίας ἡμῶν καὶ τῆς πατρί-
δος, ἡ δὲ κατὰ τῶν ἡθῶν προσβολὴ ἐξασκεῖται δημοσίᾳ
καὶ ἀναφανδὸν πρὸς γενικὸν σκάνδαλον. Καὶ δι' ὅλα αὐτὰ
πληρόνομεν κατ' ἔτος ἓνα ἑκατομμύριον φόρους.

Ἐξ ἄλλου δὲ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία ἔνεκα τῶν
μεγάλων δημοτικῶν φόρων καὶ τῶν καταχρήσεων ἔφυγεν
ἀπὸ τὴν ἀγοράν μας πρὸς δυστυχίαν καὶ καταστροφὴν
μας. Ἐνεκα δὲ τούτου τὰ κτήματά μας, αἱ οἰκίαι, τὰ οἰ-
κόπεδα ἔχασαν τὴν ἀξίαν των. Οἱ μικροβιομήχανοι, οἱ
ἐπαγγελματίαι καὶ οἱ ἐργάται δυσκόλως κερδίζουσι τὸν
ἄρτον τους, καὶ ἐάν δὲν μᾶς φωτίσῃ ὁ Θεὸς ν' ἀλλιάξωμεν
μναλὰ θ' ἀναγκασθοῦν νὰ φύγουν ἀπὸ τὸν τόπον μας.

Τέλος πάντων ἡ ὠραία αὕτη πόλις μας, ἂν εἶχε τόσα χρόνια ὅπου ἐπεράσαν καλοὺς Δημάρχους, θὰ ἦτο μικρὸ Παρίσι, ἐνῶ σήμερον κατήντησεν δυστυχῶς *Τουρκοχωρι*.

— Καὶ ἤξεύρετε, συμπολίται, διατὶ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην;

— Διότι ὅταν ἔρχωνται αἱ ἐκλογαὶ κάθε ψηφοφόρος πηγαίνει εἰς τὸ πολιτικὸ σαλόνι — ἐκεῖ μέσα ὅπου χάνει ὁ πολίτης τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸν του — καὶ ψηφίζει ἐκεῖνον ὅπου θὰ προστάξῃ ὁ αὐθέντης, ὁ κομματάρχης δηλαδή καὶ ὄχι ἐκεῖνον ὅστις εἶναι ὁ καλλίτερος. Μὲ ἄλλους λόγους δὲν ἐκλέγει ὁ πολίτης τὸν Δήμαρχόν του, ἀλλὰ τὸν διορίζει ὁ κομματάρχης, ὁ πολιτικὸς ἀρχηγός του!

Μὲ αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον ἐκάμαμεν μέχρι τοῦδε τοὺς Δημάρχους μας καὶ τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματα τὰ βλέπομεν ὅλοι, συμπολίται, εἶναι ἐκεῖνα ὅπου σᾶς εἵπομεν ἀνωτέρω.

Ἄλλὰ θὰ μᾶς εἰπῆτε :

— Καὶ πῶς δὲν εἶναι καὶ οἱ κομματάρχαι συμπολίται μας καὶ δὲν εἶναι καλοὶ διὰ Δήμαρχοι, καὶ δὲν θέλουν καὶ αὐτοὶ τὸ καλὸν τοῦ τόπου;

— Μάλιστα, σᾶς ἀπαντῶμεν, εἴμπορεῖ νὰ ἦναι καλοὶ καὶ ἄγιοι ἄνθρωποι καὶ νὰ θέλουν τὸ καλὸν τοῦ τόπου, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι κομματάρχαι, δηλαδή πολιτευόμενοι, ἔχουν συμφέρον ν' αὐξήσουν τὸ κόμμα τους, νὰ κάμουν ψήφους, νὰ μοιράσουν ρουσφέτια, νὰ κλείσουν τὰ ἔμματα εἰς τὰς καταχρήσεις, εἰς τὰς πιέσεις, εἰς τὰς ἀταξίας καὶ τὰ ἐγκλήματα τῶν φίλων των, νὰ διορίσουν εἰς τὰς θέσεις τοὺς ἀνικάνους καὶ πειναλέους τοῦ κόμματος, συμπολίται, καὶ ἐν συντόμῳ νὰ φροντίσουν διὰ τὰ συμφέροντά των τὰ πολιτικὰ μὲ τὴν καταστροφὴν τῶν συμφερόντων ὅλων τῶν παραγωγικῶν τάξεων καὶ τῆς προόδου τῆς πόλεώς μας.

Διὰ τοῦτο λοιπὸν δὲν εἶναι καλοὶ διὰ Δήμαρχοι. Ἐὰν ἦσαν καλοὶ δὲν θὰ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν σημερινὴν οἰκτράν

κατάστασιν και δὲν θὰ μᾶς ἠνάγκαζαν νὰ σηκωθῶμεν ὅλοι εἰς τὸ ποδᾶρι διὰ νὰ σκεπτῶμεθα τῶρα νὰ εὕρωμεν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας μας.

Β΄.

Ποῦ ἔγκειται ἡ σωτηρία μας.

Ἔως τῶρα, ἀγαπητοὶ συμπολίται, ἐκάμαμεν κακὴν χρῆσιν τῆς ψήφου μας, ὡς ἀνωτέρω σας ἀπεδείξαμεν και ὡς μᾶς ἀπέδειξαν οἱ μέχρι σήμερον διοικήσαντες Δήμαρχοί μας, ἐκτὸς σπανιωτάτης ἐξαιρέσεως. Ἄς ἀποφασίσωμεν λοιπόν, και μίαν φορὰν νὰ κάμωμεν καλὴν χρῆσιν τῆς ψήφου μας, δηλαδὴ νὰ κάμωμεν ἐλευθέραν και ἐσκεμμένην χρῆσιν αὐτῆς.

Αὐτὴν τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τῆς ψήφου οἱ ἐπιστήμονες τὴν λέγουσιν χειραφέτησιν τοῦ δήμου, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ τὴν λέγουσιν χειραφέτησιν τῶν δημοτῶν.

— Γνωρίζετε τί ἐστὶ ἡ χειραφέτησις αὕτη;

— Εἶναι ἡ ἐλευθέρη, ἡ ἀνεπηρέαστος διάθεσις τῆς ψήφου σας. Νὰ δώσητε, δηλαδὴ, τὴν ψήφον κατὰ τὴν συνείδησιν, κατὰ τὴν καρδίαν σας και ἔπειτα ἀπὸ μεγάλην σκέψιν εἰς ὅποιον νομίζετε ὅτι εἶναι καλὸς νὰ μᾶς διοικήσῃ, χωρὶς νὰ παρασύρεσθε ἀπὸ μικροσυμφέρον ἢ ἀπὸ κόμμα ἢ ἀπὸ φιλίαν ἢ ἀπὸ κολακείαν τοῦ κομματάρχου, ἀλλὰ μόνον ν' ἀποβλέπετε εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον και τὸ γενικὸν καλὸν τοῦ τόπου. Αὐτὸ δηλαδὴ ποῦ θέλει τὸ Σύνταγμα και ὁ Νόμος, ἤτοι νὰ ἐκλέγωμεν ἡμεῖς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Βουλευτὴν μας και ὄχι νὰ ἐκλέγηται μόνος του μετὰ τὰς ψήφους τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὡς κτήμᾶ του και τὰς ὀρίζει ὅπως ὁ βουκόλος τὰ βῶδια του και ὁ αἰγοβοσκὸς τὰ γίδια του! Τοῦτο, συμπολίται, εἶναι ἐγκλημα τὸ ὁποῖον ἀτιμάζει τὴν ἀνθρωπότητα και μᾶς ἐξομοιώνει μετὰ τὰ τετράποδα.

Ἄλλὰ διὰ τὸ ἦναι σωστὴ ἢ χειραφετήσας, ἢ ἀνεξαρτησία τῆς θελήσεώς μας, ἢ ψῆφος μας καὶ ἡ ἐκλογή μας πρέπει νὰ πέσῃ εἰς πρόσωπον, τὸ ὅποῖον νὰ ἦναι ἐπίσης ἐλεύθερον ἀπὸ κάθε ὑποχρέωσιν κομματικὴν καὶ ἀπὸ κάθε φιλοδοξίαν πολιτικὴν.

Ὁ Δήμαρχος πρέπει νὰ ἦναι ἓνας συμπολίτης τῆς τάξεώς μας, τοῦ λαοῦ, ἄνθρωπος ἐντιμος, δραστήριος, νοήμων, ἀκοίμητος, νὰ μὴ ἔχῃ ἄλλην ἐργασίαν ὡς Δήμαρχος, παρὰ νὰ ἀναστήσῃ τὸν τόπον, νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων, χωρὶς νὰ ἀνήκῃ οὔτε εἰς τὴν μίαν οὔτε εἰς τὴν ἄλλην πολιτικὴν μερίδα, νὰ ἦναι, εἰ δυνατόν, ἄνθρωπος χωρὶς οἰκογενειακὰς ἀνάγκας καὶ μερίμνας, χωρὶς πολιτικὰς ὑποχρεώσεις. Νὰ μὴ ἐπιδιώκῃ πολιτικὸν στάδιον καὶ νὰ μὴ συλλογισθῇ νὰ κάμῃ κόμμα, ἐν συντομίᾳ νὰ μὴ ἦναι πολιτευόμενος.

Τοιοῦτος ἄνθρωπος μᾶς χρειάζεται, ἀγαπητοὶ συμπολίται, διὰ Δήμαρχος καὶ μόνον τοιοῦτος Δήμαρχος δύναται νὰ μᾶς σώσῃ καὶ νὰ φέρῃ τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν τάξιν, νὰ σώσῃ τὸ κινδυνεῦον ἐμπόριον, τὴν πάσχουσαν βιομηχανίαν καὶ ν' ἀνυψώσῃ τὴν πόλιν μας εἰς τὸ σημεῖον ὅπου τῆς ἀρμόζει.

Μέχρι σήμερον, ἀγαπητοὶ συμπολίται, οἱ δήμαρχοί μας, ἦσαν δήμαρχοι τοῦ κόμματος. Ἐκέρδιζε τὸ ἓνα κόμμα; ἀμέσως ἔχαιρε καὶ ἠγάλλετο. Ἐχανε τὸ ἄλλο; ἐλυπεῖτο καὶ ἀπηλπίζετο, διότι ἔπαυεν ἡ βασιλεία του καὶ ἤρχιζαν τὰ βᾶσανά του καὶ ἡ καταδίωξις του. Ἀπαράλλακτα ὅπως συμβαίνει εἰς τὸν πόλεμον μεταξύ ἄλλοεθνῶν, ἐνῶ ἡμεῖς εἴμεθα ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἔθνος καὶ ἀπὸ τὴν αὐτὴν θρησκείαν.

Τώρα ὅμως ἂν γείνη Δήμαρχος κατὰ τὸν τρόπον ὅπου ἀνωτέρω σὰς ὑπεδείξαμεν, ἐὰν ἐκλεχθῇ Δήμαρχος μὴ πολιτευόμενος, μὴ κομματάρχης, πάντες θὰ χαρῶμεν ὡς ἀδελφοὶ ὅπου εἴμεθα, διότι ὁ Δήμαρχος οὗτος θὰ ἦναι Δήμαρχος ὄχι ἐνὸς κόμματος, ἀλλὰ ὅλων τῶν κομμάτων, ὅλων τῶν πολιτῶν ἐξ ἴσου, Δήμαρχος ὁ ὅποιος δὲν θὰ

κάμη διάκρισιν μεταξύ φίλων και ἀντιθέτων, μεταξύ οπαδῶν τῆς δεῖνα ἢ δεῖνα πολιτικῆς μερίδος, μεταξύ ψηφισάντων και καταψηφισάντων αὐτόν, μεταξύ μεγάλων και μικρῶν, πλουσίων και πτωχῶν, ἀλλὰ θὰ θεωρῆ πάντας δημότας τοῦ αὐτοῦ δήμου, οἱ ὅποιοι ἐξ ἴσου ἔχουν δικαίωμα νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις, νὰ γείνωσι δεκτοὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δήμου, ἕνα και μόνον ἔχοντες προσόν: τὸ τῆς τιμότητος και ἰκανότητος.

Ὁ Δήμαρχος οὗτος δὲν θὰ ἐξετάσῃ εἰς ποῖον κόμμα ἀνήκει ὁ πολίτης, ὅστις ἔχει ἀνάγκην τῆς προστασίας του ἢ τῆς προστασίας τῆς ἀστυνομίας του, ἢ τῆς ἰκανοποιήσεως τῶν παραπόνων του διὰ νὰ τῷ ἀποδώσῃ δικαιοσύνην ἢ νὰ τὸν ἀκροασθῆ εὐμενῶς· ἕνα και μόνον ἔχει νὰ ἐξετάσῃ: ἐὰν ὁ προσερχόμενος ἔχει δίκαιον ἢ ὄχι!

Φαντασθῆτε, λοιπόν, ἀγαπητοὶ συμπολίται, μίαν τοιαύτην διοίκησιν, ὅπου τὸ δίκαιον και ἡ πειθαρχία νὰ βασιλεύῃ. Ὅπου ἡ ἀστυνομία νὰ ᾖ δικαία, ἀμερόληπτος και αὐστηρὰ δι' ὅλους, ὅπου ἡ ἠθικὴ και ἡ εὐκοσμία νὰ ᾖ τὸ μέλημα αὐτῆς. Φαντασθῆτε τὴν τακτοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν, τὴν ἀνόρθωσιν τῆς πίστεως τοῦ δήμου, τὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἐμπορίου και τῆς βιομηχανίας διὰ τῆς καταργήσεως και ἀφομοιώσεως τῶν δημοτικῶν φόρων μὲ τὰς ἄλλας ἐμπορικὰς πόλεις, αἵτινες μᾶς ἀφῆρσαν τὸ ἐμπόριον ἀπὸ τὰς χεῖράς μας. Φαντασθῆτε τὴν αὐστηρὰν και πεφωτισμένην διαχείρισιν και χρῆσιν τῶν δημοτικῶν προσόδων, τὴν τακτικὴν και ἀνελλιπῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ δήμου, τὴν συντήρησιν και συμπλήρωσιν τόσων ἀπαραιτήτων ἔργων ἀπαιτούντων εἰδικότητα και ἀκεραιότητα, τὴν ἐξωραΐσιν τέλος τῆς πόλεως ὑπὸ ἠθικὴν και ὑλικὴν ἐποψιν, ἵνα οὕτω καταστῆ τὸ κέντρον τοῦ καλοῦ κόσμου και ἐπισύρῃ τὸν θαυμασμὸν τῶν ἄλλων πόλεων.

Φαντασθῆτε μία τοιαύτην διοίκησιν, εἰς τοιοῦτος Δήμαρχος ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου τί θαυμάσια πράγματα

δύναται νὰ κάμη καὶ πόσα εὐεργετήματα δύναται νὰ παρέξῃ εἰς τοὺς εὐτυχεῖς συμπολίτας του.

Αὐτὴν τὴν ἀναγέννησιν, αὐτὴν τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ἔχετε, ἀγαπητοὶ συμπολίται, εἰς χεῖράς σας, κρέματα ἀπὸ αὐτὸ τὸ μικρὸν σφαιρίδιον, τὴν ψῆφόν σας, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν σας.

Ἐὰν θὰ ἔχωμεν εὐνομίαν, τάξιν, ἀσφάλειαν, καθαριότητα, τὴν ποθουμένην κατάργησιν τῶν δημοτικῶν φόρων καὶ ὅ,τι πρέπει νὰ ἔχη μία πόλις ὡς ἡ ἰδικὴ μας, τότε τὴν πόλιν μας θὰ πλημμυρήσουν καὶ θὰ ἐπισκέπτωνται οἱ ξένοι καὶ οἱ ἐπαρχιωῖται ἑπομένως καὶ οἱ ἔμποροι, οἱ βιομηχάνοι, οἱ ἐπιστήμονες θὰ ἔχωσι περισσοτέραν ἐργασίαν, οἱ ξενοδόχοι, οἱ καφεπῶλαι, οἱ οἰνοπῶλαι, οἱ ἀμαξάδες, οἱ παντοπῶλαι, οἱ καπνοπῶλαι, οἱ κρεοπῶλαι, ἰχθυοπῶλαι, οἱ ξυλουργοί, οἱ κτίσται, οἱ βαρκάρηδες καὶ ὅλαι αἱ ἐργατικαὶ τάξεις θὰ ἔχωσιν ἀδιάκοπον ἐργασίαν, οἱ οἰκοκυραῖοι θὰ εὐρίσκουν εὐκολὰ ἐνοικιαστὰς τῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων των, ἐνῶ σήμερον ἀρκετὰ μαγαζεῖα, ἀποθηκαὶ καὶ οἰκίαι εἶναι κλεισμένοι, τὰ δὲ ἐνοίκια, ὡς ἐκ τῆς ὀπισθοδρομήσεως τοῦ ἐμπορίου, καθεκᾶστην ἐκπίπτουν καὶ Κύριος οἶδε, ἂν ἐξακολουθήσῃ αὐτὴ ἡ λυπηρὰ κατάστασις μας ποῦ θὰ καταντήσουν. Ἐπειτα αἱ οἰκίαι, τὰ οἰκόπεδα καὶ ἐν γένει τὰ κτήματα θὰ λάβουν τὴν ἀξίαν τους, θὰ ὑπερτιμηθοῦν, τὰ δὲ κεφάλαια ὅπου μένουσιν νεκρὰ θὰ ζωογονηθοῦν, θὰ ἔβρουν ἔξω, ἐνῶ σήμερον οἱ κεφαλαιοῦχοι τρομάζουν νὰ δανείσουν μὲ αὐτὴν τὴν κατάστασιν.

Ἡ ὑγεία μας καὶ αὐτὴ θὰ βελτιωθῇ καὶ δὲν θὰ τρέχωμεν τὸν κίνδυνον τῶν ἐπιδημιῶν, διότι ἐκτὸς τῆς τάξεως καὶ καθαριότητος, θὰ ζῶμεν καλλίτερα, θὰ τρώγωμεν καλλίτερον καὶ εὐθυνότερον τὸ κρέας, θ' ἀγοράζωμεν καθαρὸν καὶ ἀθῶον τὸ γάλα, τὸν οἶνον σωστόν, καθαρὸν καὶ εἰς δικαίαν τιμὴν τὸν ἄρτον, καὶ ἐν συντόμῳ ὅλα μας

τὰ τρόφιμα καὶ καλλίτερα καὶ εὐθυνότερα θὰ ἦναι, διότι θὰ ὑπάρχη ἡ πρέπουσα ἀστυνομικὴ ἐπίβλεψις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ διότι θὰ ἔρχωνται ἀπὸ τὰ περίξ ἄφθονα χωρὶς νὰ φορολογῶνται ἀπὸ τοὺς δημοτικούς ἐνοικιαστάς εἰς τὸν δρόμον.

Ἐπειτα οἱ δρόμοι θὰ διορθωθοῦν καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν θὰ δενδροφυτευθοῦν. Τὸ ὕδωρ θὰ κανονισθῆ καὶ οὕτω θὰ τὸ ἔχωμεν ψυχρότερον καὶ ἀφθονώτερον. Τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα θὰ προστατευθοῦν καὶ θὰ βελτιωθοῦν. Θὰ ἰδρυθοῦν καὶ ἄλλα ὡς τὸ Ἐργοστάσιον τῶν ἀπόρων γυναικῶν καὶ κορασίων. Θὰ ἰδρυθῆ σχολὴ διὰ τὸν λαόν καὶ τ' ἄπορα παιδιὰ, τὰ ὁποῖα μένουσιν ἀπροστάτευτα, ἀμόρφωτα ἀπὸ τὴν κοινωνίαν καὶ ἔπειτα ἡ κοινωνία εὐρίσκει τὸν μπελαῖν της. Θὰ ἰδρυθῆ μικρὸν Μουσεῖον διὰ νὰ περισυλλεχθοῦν αἱ ἀρχαιοτάτες τοῦ τόπου πρὸς τιμὴν μας καὶ νὰ ἐπιδεικνύωμεν αὐτάς εἰς τοὺς ἐπίτηδες ἐρχομένους ξένους, λουτήρες δὲ καὶ βιβλιοθήκη διὰ τὸν λαόν. Θὰ γίνῃ βέβαια καὶ ἐκ τῶν πρώτων μία Φιλαρμονικὴ μουσικὴ, τὸ δὲ Θέατρον χειμῶνα καὶ καλοκαίρι δὲν θὰ λείπῃ.

Καὶ σφαγεῖον θὰ ἰδρυθῆ καὶ οὐρητήρες καὶ κατάβρεγμα τῶν ὁδῶν θὰ γίνεσθαι, ὅπως μὴ ἐνοχλώμεθα ἀπὸ τὴν σκόριν. Καὶ γυμναστήριον διὰ τὸν λαόν θὰ ὑπάρχη καὶ σκοποβολὴ διὰ τὴν εἰς τὰ ὄπλα ἐξάσκησιν τῶν πολιτῶν θὰ ἰδρυθῆ. Προσέτι θὰ ληφθῆ φροντίς ὅπως τῇ συμπράξει τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς διαρρυθμισθῶσι τὰ τῶν ἱερῶν νῶν καὶ κανονισθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίων, ὅπως οὗτοι ζῶσι μὲ κάποιαν ἀνεσιν καὶ ἀξιοπρέπειαν. Τὰ λαϊκὰ σωματεῖα θὰ τύχουν τῆς ἠθικῆς συνδρομῆς τοῦ δημοτικοῦ ἀρχοντος, ὅπως ἐκπληρῶσι καλλίτερον τὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ μέγαν αὐτῶν προορισμόν. Προσέτι θὰ συστηθῆ ἐξ ἅπαντος Ὡδεῖον ἐν ᾧ θὰ ἐκπαιδεύεται ἡ νεολαία εἴτε εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἴτε εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν. Ἐπὶ τέλους θὰ καταβληθῆ ἡ πρέπουσα μέριμνα, ὅπως, εἰ δυνατόν, διὰ τῆς ἰδρύσεως ταμιευτηρίου καλλιτερέυση ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν ἐργατῶν, καὶ θὰ ἐξευρεθῆ ὁ τρόπος, ὅπως

οἱ ὑπὸ τῶν πολιτευομένων καταστραφέντες πολῖται ἐπα-
νέλθωσιν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν τῆς ἐργασίας, καὶ τῆς ἀρε-
τῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τοὺς ἀπέσπασαν οἱ κομματάρχαι καὶ
τοὺς ἔκαμαν ἀχρήστους διὰ τὴν οἰκογενεῖάν τους καὶ ἐπι-
βλαβεῖς διὰ τὴν κοινωνίαν.

Τὸ ζήτημα τῆς χωροσταθμίσεως, τῆς αἰμασιᾶς, τοῦ σι-
δηροδρόμου καὶ τοῦ τράμ θὰ λάβῃ ἐν τέλος τῆ συνδρομῇ
τοῦ νέου Δημάρχου, δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν πολι-
τῶν, καὶ τοῦτο κατὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως.

Ἐπειτα αἱ συνοικίαι τῆς πόλεως, Ἄγ. Διονυσίου, Βλα-
τεροῦ, Παντοκράτορος, Ταμπάχανα, Κανδριάνικα, Ἄγ.
Λουκά, Ἰψ. Ἀλωνίων, Ἀρείας, Τσιβδιοῦ, αἱ εὐρισκόμεναι
εἰς ἀθλίαν κατάστασιν, θ' ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ εὐεργε-
τήματα τῶν κεντρικῶν ἐνοριῶν, δὲν θὰ ἦναι πλέον ἀπό-
παιδα, θὰ ἔχουν ὕδωρ, φῶς, καθαριότητα, ἀσφάλειαν,
συγκοινωνίαν καὶ σχολεῖα ὑγιεινὰ διὰ τὰ παιδιὰ τους.

Τὰ δὲ χωρία Ἄγ. Βασίλειος, Ἄλυσσός, Ἐγλυκάς,
Καστρίτσι, Μποζαίτι, Συχαινά, Μιντιλόγλι, Σοῦλι, Σαρα-
βάλι, Βελίτσι, Γαϊδουριάρη, Μοῖρα, Βαλατοῦνα, Θερειανοῦ,
Καμενίτσα, Γουναριάνικα, Δράπανο, Μπερναρδέικα, Ἄγ.
Γεώργιος, Ῥωμανοῦ, Τοπόλοβα καὶ λοιπὰ χωρία ἂν γείνη
ἀληθινὸς Δήμαρχος πολλὰ καλὰ θ' ἀποκτήσουν ὄχι μὲ λό-
για — ὅπως τοὺς ἐγέλασαν ἕως τώρα οἱ κομματάρχαι
καὶ τοὺς ἔπερναν τὴν ψῆφόν τους — ἀλλὰ μὲ πράγματα,
διότι ἀφοῦ οἱ χωρικοὶ πληρώνουν τοὺς φόρους των διατὶ νὰ
μὴ ἔχουν ἓνα ὁρόμον, ὀλίγον νερόν, ἀσφάλειαν αὐτῶν καὶ
τῶν κτημάτων τους καὶ τάξιν εἰς τὸ πότισμα, ἓνα scho-
λεῖον διὰ τὰ παιδιὰ τους, μίαν ἐκκλησίαν διὰ τὴν ψυ-
χὴν τους καὶ ἓνα γυμνάσιον νὰ μὴ πνίγωνται τὸν χειμῶνα!
Ὡστε ἄς προσέξουν νὰ μὴ τοὺς ξαναγελάσουν πάλιν οἱ
πολιτικοὶ μὲ ψεύτικες ὑποσχέσεις καὶ κτυποῦν ὕστερα τὸ
κεφάλι τους. Τόσα χρόνια ἐψήφισαν, χωρὶς ὠφέλεια, τοὺς
κομματάρχας, ἄς ψηφίσουν λοιπὸν μιὰ φορὰ καὶ ἓνα μὴ
κομματάρχη καὶ δὲν θὰ μετανοήσουν.

Γ΄.

Ὁ κατάλληλος διὰ τὴν περίστασιν.

— Ἀλλὰ ποῖος δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ ὅλα τὰ ἀγαθὰ ταῦτα; Ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ ἔκτακτος συμπολίτης μας, ὅστις ἐὰν λάβῃ τὰς ψήφους μας θὰ ἠμπορέσῃ νὰ κάμῃ αὐτὰ τὰ θαύματα;

— Εἰς τὴν δικαίαν ταύτην ἐρώτησίν σας θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν ἀπλούστατα:

Εἰς τὴν πόλιν μας ὑπάρχουν εὐτυχῶς πολλοὶ καὶ καλοὶ μὴ πολιτευόμενοι συμπολίται, χωρὶς ἀνάγκας καὶ μερίμνας, δραστήριοι, ἐργατικοί, νοήμονες καὶ ἀξιοὶ νὰ πραγματοποιήσουν ὅλα αὐτὰ, ἐὰν ἐκλέξῃτε ἓνα ἐξ αὐτῶν Δήμαρχον.

Οἰονδήποτε ἐξ αὐτῶν ἐκλέξῃτε θὰ ἦναι ὁ καλλίτερος ὄλων τῶν μέχρι τοῦδε Δημάρχων μας καὶ ἐκείνων — τῶν κομματαρχῶν — οἱ ὅποιοι κόπτονται σήμερον νὰ γείνουν!

Ἀλλὰ μεταξύ αὐτῶν ἡ προσοχὴ μεγάλου ἀριθμοῦ συμπολιτῶν μας, ἐμπόρων, ἐπιστημόνων, βιομηχάνων κτηματιῶν καὶ ἐργατικῶν ἐστράφη πρὸς ἓν πρόσωπον. Ὅχι διότι καὶ ἄλλα πρόσωπα δὲν εἶναι ἐπίσης ἱκανά, ἀλλὰ διότι ὑπὲρ αὐτοῦ συνέπεσε νὰ συμφωνήσωσι οἱ περισσότεροι.

Ἐπεσε λοιπὸν ὁ κληρὸς εἰς ἓν πρόσωπον καὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο, ὡς γνωρίζετε, εἶναι ὁ κύριος

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΓΚΟΣ

Θὰ σᾶς παραστήσωμεν ἐν ὀλίγοις τὸν κ. **Γεράσιμον Κόγκον** διὰ νὰ τὸν μάθητε ὅσοι δὲν τὸν γνωρίζετε.

Ὁ Γερ. Κόγκος ἀφοῦ ἐτελείωσε τὰ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου μας, φύσει νοήμων καὶ ῥέκτης μετέβη εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἐσπούδασε τὴν μηχανουργίαν καὶ μηχανικὴν. Κατόπιν ἐπιστρέψας ἐνταῦθα συνειργάσθη μὲ τὸν θεῖόν του

Γεώρ. Κόγκον εἰς τὴν σύστασιν τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ ἀτμοκινήτου νηματοποιείου. Εἰς τὴν πρόοδον λοιπὸν τοῦ ἐργοστασίου τούτου ἀφιέρωσε τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νεότητός του, κατόπιν δὲ ἔτη τινα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ θείου του ἰδρυσε τὸ γνωστὸν εἰς ὄλους νέον καὶ τέλειον ἐργοστάσιον, τὸ ὁποῖον αὐτοπροσώπως διηύθυνε, συντελέσας οὕτω εἰς τὴν ἐθνικὴν βιομηχανικὴν πρόοδον, καὶ εἰς τὴν ἐξοικονόμησιν πλήθους ἐργατῶν οἱ ὁποῖοι εὖρον ἐν τῷ ἐργοστασίῳ του τὸν ἄρτον, τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν παρηγορίαν. Ἡ ἀγαθὴ, νοήμων καὶ ἔμπειρος αὐτοῦ διεύθυνσις ἔφερε τοὺς φυσικοὺς καρπούς τῆς καὶ οὕτω ἀφήσας εἰς ἄλλους τὸ στάδιον ἀπεσύρθη πρὸ 4 ἢ 5, νομιζομεν, ἐτῶν καὶ ζῆ τώρα ἀπολαμβάνων τὴν δικαίαν ἀμοιβὴν τῶν πολυχρονίων κόπων του ἐν τῇ ἡσυχίᾳ τοῦ οἰκιακοῦ του βίου καὶ κολακευόμενος ὅτι ἐξετέλεσε τὸ καθήκον του ἀπέναντι ἑαυτοῦ, τῆς κοινωρίας καὶ τῆς βιομηχανικῆς προόδου τοῦ τόπου του. Ἦδη ἄγει τὸ πεντηχοστὸν περίπου ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ὁ Γεράς. Κόγκος, ἀγαπητοὶ συμπολίται, δὲν εἶναι ἄνθρωπος ὅστις ἐπιδιώκει τὸν θόρυβον καὶ τὴν ἐπίδειξιν. Δὲν ἔχει ἀνάγκας, δὲν εἶναι πολιτευόμενος, οὔτε ἔχει διάθεσιν νὰ γίνῃ, εἶναι τέκνον τῆς ἐργασίας.

Εἶναι αὐστηροτάτης ἠθικῆς καὶ τιμιότητος, ἔχει μονομανίαν πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀκρίβειαν. Εἶναι θετικὸς καὶ φιλόκαλος — ἀπόδειξις τὰ ἔργα του καὶ ὁ ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, οὗτινος εἶναι ἐπίτροπος καὶ τὸν ὁποῖον μὲ τὴν ἐπιμονὴν του καὶ τὴν δραστηριότητά του θὰ τὸν καταστήσῃ μετ' ὀλίγον τὸ πρότυπον τῶν ναῶν μας. — Ἔχει σταθερωτάτην θέλησιν καὶ πολὺ μεμορφωμένην νοημοσύνην, ὀξείαν δὲ καὶ ὀρθοτάτην ἀντίληψιν. Ἀχοῦει τὴν γνώμην ὄλων εὐμενῶς καὶ ὑποχωρεῖ μόνον ἀπέναντι τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ δικαίου, εἶναι δὲ ἀκαμπτος εἰς τὰς ἀδίκους καὶ παρανόμους παρακλήσεις καὶ γενναῖος εἰς τὰς ἀπειλάς καὶ τὰ προσκόμματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀντιτάσσεται μετ' ἐπιμονῆς ἀποτε-

λεσματικῆς χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ. Εἶναι τέλος ἀκριβῶς ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος σήμερον μᾶς χρειάζεται καὶ ὅστις, ὡς ὅλοι τὸ γνωρίζουν, δὲν ἐσχέφθη οὔτε ἐπεδίωξε νὰ ὑποδειχθῆ ὡς ὑποψήφιος Δήμαρχος.

Ἡ ἐπιτυχία λοιπόν, τοιοῦτου προσώπου ὡς Δημάρχου μὴ πολιτευομένου θὰ ἦτο εὐτύχημα διὰ τὸν τόπον μας καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅλαι αἱ ἀνάγκαι, τὰς ὁποίας ἀνωτέρω περιεγράψαμεν, τάχιστα θὰ θεραπευθῶσι, ἢ πόλις μας θ' ἀλλάξῃ ὄψιν καὶ θὰ γείνη ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἢ πρώτη σχεδὸν τῶν ἑλληνικῶν πόλεων.

Τοιοῦτος μεμορφωμένος καὶ ρέκτης Δήμαρχος καὶ τὴν διοίκησιν καὶ τὰ πάντα θὰ ἀνορθώσῃ πρὸς λύτην βεβαίως τῶν κομματαρχῶν, οἵτινες βλέποντες τὴν Δημαρχίαν φεύγουσαν τῶν χειρῶν των, παραλογίζονται καὶ λέγουν δῆθεν ὅτι ὁ κ. Κόγκος στερεῖται διοικητικῆς ἰκανότητος, ὡς τοῦτο δι' ἓνα ἀνεπτυγμένον ἄνδρα νὰ ἦτο μέγαλον πρᾶγμα. Οἱ κομματάρχαι, προτοῦ νὰ λέγουν τοιαύτας ἀνοησίας ἐπρεπε νὰ γνωρίζουν ὅτι ὁ Πειραιεύς, ἡ Σύρος, τὸ Λονδίνον καὶ τόσαι ἄλλαι μεγαλοπόλεις τῆς Εὐρώπης ἔχουν δημάρχους ἐμπόρους, βιομηχάνους, ὀπωροπώλας καὶ ὄλων τῶν βιομηχανικῶν ἐπαγγελμάτων καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐναυάγησαν, ἀλλ' ἐδείχθησαν ἀνώτεροι, πολὺ ἀνώτεροι καὶ εἰς τὸ διοικητικὸν ζήτημα ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι λέγουν τοιαῦτα πράγματα !

Ἐπειτα ὁ κ. Γεράσιμος Κόγκος ὡς λαοπρόβλητος Δήμαρχος, θὰ ἔχῃ τὴν ὑποστήριξιν ὄλων τῶν κυβερνήσεων, διότι ἀφοῦ δὲν εἶναι πολιτευόμενος δὲν ἔχει νὰ κάμνη πόλεμον μὲ τὰς κυβερνήσεις ὅπως κάμνουν οἱ πολιτευόμενοι. Ἄλλως καὶ ἂν εὐρεθῆ κανένας κακοήθης πολιτευόμενος ἢ καμμία ἀνόητος κυβέρνησις καὶ τὸν πολεμήσῃ, ἐκτὸς ὅτι ἔχει τὸ θάρρος καὶ τὴν ἰκανότητα ν' ἀνταπαχθῆ ἀποτελεσματικῶς, ἀλλὰ θὰ ἔχῃ τὴν ὑποστήριξιν ὄλων τῶν καλῶν πολιτῶν οἱ ὁποῖοι καθὼς γνωρίζετε, δὲν ἤμποροῦν παρὰ νὰ

νικήσουν. Ὁ κ. πρωθυπουργός, μάλιστα τὸ εἶπε ῥητῶς εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ ὑποστηρίξῃ εἰς τὰ ἔργα τὸν μέλλοντα Δήμαρχον τοῦ λαοῦ. Ὡστε καὶ ἡ πρόφασις αὕτη τοῦ κομματάρχου ὅτι θὰ πολεμηθῇ ὁ μὴ πολιτευόμενος Δήμαρχος ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν εἶναι γελοία, ἀνόητος καὶ στρέφεται ἐναντίον αὐτοῦ.

Τοιοῦτος ἐν συντομίᾳ εἶναι, ἀγαπητοὶ συμπολίται, ὁ κ. Γεράσιος Κόγκος, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὶ συμπολίται ἐπίσης ἄξιοι καὶ ἴσως ἀνώτεροι αὐτοῦ ὑπέδειξαν καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἐπιμόνως ὅπως ἀποδεχθῇ τὸ ὄντως μέγιστον τοῦτο βᾶρος τοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου, πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς ἰδέας καὶ τῆς κατεπειγούσης ἀνάγκης τῆς ἐκλογῆς Δημάρχου μὴ πολιτευτοῦ, ὅπως σωθῶμεν ἀπὸ τὸ ἀφευκτον ναυάγιον εἰς τὸ ὁποῖον ἐφθάσαμεν, καὶ οἱ κομματάρχαι ἀπειλοῦν νὰ μᾶς ἀποτελειώσουν!

Δ'.

Ἅ ὁ κίνδυνος ἐσθίμανεν !

Ἡ ὥρα τοῦ κινδύνου, ἀγαπητοὶ συμπολίται, ἐσθίμανεν. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου μετ' ὀλίγον ἐφθασε καὶ ὁ κομματισμὸς μὲ τοὺς δορυφόρους καὶ τοὺς παρασίτους του εἶναι, ὡς εἶπομεν, ἔτοιμος νὰ θύσῃ καὶ ν' ἀπολέσῃ, διὰ νὰ ἀρπάσῃ τὴν δημορχίαν καὶ λαφυραγωγῆσῃ τὴν πόλιν ! Ἡ δὲ ἀτυχὴς ἡμῶν πόλις, βλέπουσα τὸν κίνδυνον τοῦ καταποντισμοῦ τῆς, ἔνδακρος στρέφει τὰ σθυμένα βλέμματά τῆς καὶ στηρίζει τὰς τελευταίας ἐλπίδας τῆς, πρὸς τὰ ἀγαπητὰ τέχνα τῆς, πρὸς σᾶς τοὺς ἐμπόρους, τοὺς ἐπιστήμονας, τοὺς βιομηχάνους, τοὺς κτηματίας, τοὺς ἐργατικούς τοὺς γεωργοὺς καὶ ζητεῖ βοήθειαν.

Ναί, ζητεῖ συνδρομὴν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐργασίας, οἵτινες ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ὑπαρξίν των, διὰ τὴν πρόσδόν των· ζητεῖ βοήθειαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς, ἀπὸ τὰς μη-

τέρας αἱ ὁποῖαι ἀνησυχοῦν διὰ τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν τέκνων των. Ζητεῖ προστασίαν ἀπὸ ὅλους, ἀπὸ τοὺς ἀφιλοκερδεῖς δημοσιογράφους καὶ τοὺς τιμίους καὶ πονοῦντας τὸν τόπον πολιτευτάς, διὰ νὰ σωθῆ, νὰ ἀναγεννηθῆ καὶ ν' ἀποβάλῃ τὰ *ράκη τοῦ ἐξευτελισμοῦ καὶ τῆς παρακμῆς* καὶ νὰ ἐνδυθῆ τὸ σεμνὸν ἐνδυμα τῆς ἐργασίας, τῆς τιμῆς, τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ναί, ἀγαπητοὶ συμπολίται, ὀφείλομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν τὸν ἱερόν τοῦτον ἀγῶνα, νὰ γίνωμεν ἀπόστολοι τῆς *σωτηρίας τοῦ τόπου*, νὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας συμπολίτας τ' ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα θ' ἀπολαύσῃ ὁ τόπος, ἂν ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὑποδειχθέντος ὑποψηφίου Δημάρχου.

Κέντρα τῆς πατριωτικῆς ταύτης ἐργασίας ἔστωσαν τὰ καταστήματά σας, τὸ τοῦ ἐμπορίου, τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιστήμονος, τὸ ἐργαστήριον τοῦ βιομηχάνου, αἱ πλατεῖαι, αἱ συνοικίαι, τὰ χωρία, παντοῦ. Μὲ τὸ φίλημα τῆς ἀγάπης τῆς Ἀναστάσεως, ἐμπνεύσατε, διδάξατε τοὺς ἀπλουστέρους καὶ ἐξηγήσατε τὴν ἰδέαν τῆς ἀναστάσεως τοῦ νεκρωθέντος τόπου μας καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων ἀπὸ τὸν κομματισμὸν.

Σπεύσατε, συμπολίται, διότι μόνον διὰ τῆς μεγάλης ἐνεργείας, διὰ τῆς μεγάλης δραστηριότητος, τῆς ἐξαπλώσεως τῆς ἰδέας εἰς τὸν λαόν, δυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν τὸν κίνδυνον τῆς καταστροφῆς καὶ νὰ σωθῶμεν. Ἄλλως τετέλεσται, ἡ πόλις τῶν Πατρῶν θὰ σβύσῃ, οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐργασίας θὰ καταφύγουν εἰς ἄλλας πόλεις καὶ οἱ νυκτοκόρακες θὰ στήσουν τὴν φωλεάν των ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐρείπιων τῆς πόλεως!

Ἐμπρός, λοιπόν, συμπολίται!

Χριστὸς ἀνέστη!

Πάτριαι, 21 Ἀπριλίου 1891

Μερικοὶ Συμπολιταὶ Σας.

